

bilis à ex his q̄ dicent̄ pbabilia ē ap̄
parēs. Et tñ cū dicit̄ ex apparentib⁹ p
babilib⁹ intelligit̄ peccans in materia tñ
et cū dicit̄ aut ex pbabilib⁹ intelligit̄ pec
cans in forma. Et cū dicit̄ aut ex his q̄
dicent̄ rē intelligitur peccans in utroq̄

Quarta predicta arguit̄ primo sic. Si
logismus temprari⁹ est silogism⁹ r tñ
nō enūteratur in ista diuisione silogismi. q̄
nō est sufficiens. Secūdo sic. aliq̄s est sy
logismus falsigrav⁹ r nō ponit̄ in ista di
uisione q̄ diuisi⁹ excedit̄ mēbra diuideria

Tercio sic. demonstratio p impossibile
pcedit̄ ex falsis qz capit̄ oppositi⁹ p̄clusi
onis pbante cū vna manifeste falsa ad
inferendū manifeste vtrā q̄ diffinitio de
mōstracōis sibi nō ouenit̄ r sic nō cōuenit̄
cuiuslibet contento sub diffinito

Quar
to sic. Sylogism⁹ dyalectic⁹ qñqz fit ex
necessarijs. q̄ nō semp. pcedit̄ ex pbabi
lib⁹. Quinto sic. Qñc illud qd nō est
existens nullā habet̄ apparentiā. s̄ silogis
mus sophistic⁹ nō est existens q̄ nō est ap
parēs cū apparentia p̄supponit̄ eē q̄ cōsi
diffinitōem eius. Ad p̄mū dicit̄ q̄ li
cet silogism⁹ temprari⁹ ex p̄te finis di
stinguat̄ ab istis silogismis. nō tñ ex p̄te
materie r ista diuisio sumit̄ ex p̄te mate
rie silogismi. Ideo h̄ nō ponit̄ temprari⁹
vñ silogismus temprari⁹ qñqz pcedit̄
ex necessarijs qñqz ex pbabilib⁹ qñqz ex
nō pbabilib⁹ ex eo qd fit ex his q̄ pcedū
tur a respondentē r a probationibus re
spondentis que quātoqz sunt necessaria
qñqz vxo impossibilia. Est em̄ silogism⁹
temprari⁹ qui pcedit̄ ex his q̄ dicent̄
respondenti esse r necesse. r qui em̄ inua
dit̄ oportet qd talib⁹ p̄cipijs procedat.

Ad scōm dicitur qd les silogism⁹ falsi
grauus est qui pcedit̄ ex p̄cipijs alie
sciētie male intellectis aut ex oppositis
p̄cipiorum Ideo fit in eadez materia
sicut silogism⁹ demonstrari⁹. Et potest
intelligi p̄ ipsum. Ad terciū dicit̄ qd
hic nō diffinit̄ demonstratio in coi. que di

uiditur p̄ demonstratiōem ostensiuā et
ad impossibile. sed diffinitur p̄ demonstra
tiōem ostensiuā tantū. que diuiditur i de
monstratiōem p̄pter quid r demonstrati
ōem quia est. Et demonstratio p̄pter qd
iterum diuiditur in demonstratiōem pos
sibilissimā r in demonstratiōem nō possibi
lissimā r demonstratiōem quia est diuiditur i
demonstratiōem p̄cedentem a causa ad
effectū r p̄ demonstratiōem p̄cedentem
ab effectū ad causā remoram r ideo de
monstratio ad impossibile nō tenet̄ sub
diffinito hui⁹ diffinitōis. Ad q̄rtum
dicit̄ qd les silogismus dyalectic⁹ qñqz
pcedit̄ ex necessarijs apparentib⁹ sub mō
pbabilib⁹ et p̄tingentiū nō tñ fit ex neces
sarijs vr necessaria sūt r inq̄tuz habent̄
necessariā habitudinē ad p̄clusionem qz
sic esset demonstratio. Ideo ille silogism⁹
semp. pcedit̄ ex pbabilib⁹ vel ex appare
tib⁹ tamq̄ pbabilia. Ad quintū di
cit̄ qd silogismus sophistic⁹ nō dicit̄ ex
stentis simpliciter. s̄ dicit̄ nō existēs talis
sicut apparet. quia apparet dyalectic⁹ r
nō est. S̄ tñ est silogismus simpliciter
existēs sicut etiā auricū est nō existēs
aurum sicut apparet r tñ ē ens existens.

Silogismus est dif

Postq̄ auroz posuit̄ diffinitōes silogis
mi dyalectici r demonstratiui dyalectici et
sophistici. Hic p̄sequer̄ter determinat̄ de
causa finali eius ostendendo quō ordina
tur ad qñqz methas seu fines disputacō
nis sophistic⁹ r qz mediāte disputatiōe
peruenimus ad istas methas. Ideo di
cendum est primo de disputatiōe q̄ de
methis. Est autē disputatio actus sylo
gistic⁹ vnius ad alterū ad aliqd̄ positū
ostendendū. In qua diffinitōe explicat̄
causa formalis ipsius disputacōis. Cū
dicit̄ actus sylogistic⁹. Hic em̄ habet̄
se vr gen⁹ r est forma cōmūnis eius et
sylogistic⁹ habet̄ se vr differentia. Et
sumitur hec differentia ab instrumentis